Ч. 48. (843). Львів, субота дня 2. марта 1918. Рік IV.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

політична, економічно-суспільна й літературна часопись. (Редакція: Руська ч. 3).

Ціна примірника 16 сот. На провінції 20 сот.

Виходить що дня рано крім понеділка

Умови передплати у Львові:		
На рік	44·—	К.
„ півроку	22·—	„
„ чвертьроку	12·—	„
„ місяць	4·—	„

В краю і державі:		
На рік	56·—	К.
„ півроку	28·—	„
„ чвертьроку	15·—	„
„ місяць	5·—	„

За границю:	
В Німеччині	56 мар.
В Америці	26 дол.
В инших державах	84 фр.

Ціна оголошень: Стрічка двошпальтова або її місце 60 с, в надісланім 1 К, в оповістках 1·50 К, в редакційній части перед або по новинках 2 К. Некрольоґія 2 К. Слова товстим друком подвійно. Оголошеня на суботу і неділю подвійно. Постійні оголошеня за осібною умовою.

Свято мира і української державности у Львові.

З „Народної Канцелярії комунікують.

Порядок свята у Львові в неділю 3. с. м. слідуючий:

1. Народні, виділові і середні школи та студенти університету зберуть ся на площи св. Юра від сторони політехніки.

2. Селяни, сільські орґанізації, робітні та ремісничі стоваришеня зелізничники та почтовці уставлять ся на площи Юра від ул. Шептицьких.

3. Львівські товариства, духовенство, мешканці Львова і Українські Січові Стрільці станують на площи перед воротами св. Юра.

Місцеві товариства і українські школи у Львові зберуть ся в неділю 3. марта с. р. 10 год. рано в своїх льокалях та разом удадуть

ся на пл. Юра де мають явити ся о год. 10.30 перед полуднем. Зі собою заберуть всї прапори, таблиці та відзнаки.

Для замісцевих, що в неділю скорше прибудуть до Львова на маніфестацію, приготовані будуть салї Сокола III., зможуть відпочати і покріпити ся, і школи ім. Б. Грінченка у Львові при ул. Городецькій ч. 45, де зможуть відпочати і покріпити ся.

О год. 9. рано розпічнеть ся в церкви св. Юра архієрейська Служба Божа. Сї, що будуть на богослуженю в инших львівських церквах, мають прибути на площу Юра найпізнійше о год. 10.30.

Коло год. 11 будуть промови, які виголосять відпоручники Народного Комітету: инших бесід не буде.

По промовах вирушить похід до ринку, де буде дві промови з бальконів Просвіти і Нар. Торговлї, почім похід розвяжеть ся.

В часї цїлого обходу належить заховати порядок і спокій і не дати ся нікому спровокувати: треба слухати припорученъ впорядчиків.

Панї і панночки будуть збирати датки на Народний Фонд.

На святї нікого у нас не може бракувати.

О поміч для Поділя.

ВІДЕНЬ, 28 лютого. З воєнної кватири пресової доносять:

Дня 25 лютого явили ся подільський комісар Др Степура і штабовий офіцир начального команданта південно-західнього фронту майор Николаїв в команді 24 дивізії з заявою, що в наслідок недостачі всякого получення з Українською Центральною Радою, приходять вони в імени українського населения просити о поміч проти насильств і злочинних грабіжий большевиків.

Так др Степура як і майор Николаїв відповідно вилеґітимували ся і підчеркнули виразно, що приходять з просьбою від українського населеня.

Похід військ ґен. Бем-Ермолія.

БУДАПЕШТ. 28 лютого, „Az Est" доводує ся з Відня:

Війська генерала-полковника Бем-Ермолія зачали похід від Чернівців на схід і осягнули границю. Наші віддїли перейшли той пояс, який був обсаджений румунським військом.

В часї походу не було опору нї битв.

Переступленє австро-угорської границї і похід на Україну о скільки вже не наступив, є питанєм кількох годин.

На Україні.

Нїмецькі війська, що йдуть на Україну, остають під начальною управою ґенерала Гренера. Українсї зелїзницї виявились в доволї можливім порядку.

Румунський король надумуєть ся...

Урядово доносять з Букарешту: Від прибутя делєґації почвірного союза вели ся безперервно переговори з ґен. Авереску. Після звідомленя з тих переговорів, мав міністер заграничних діл ґр. Чернін розмову з королем Фердинандом дня 27 лютого в обсадженій ще Румунами части краю.

В порозуміню з союзниками подав ґр. Чернін королеви Фердинандові умови, на яких осередні держави булиб схильні заключити мир. Король Фердинанд просив о короткий час до намислу, з відповіди виявить ся, чи можлива тут мирна розвязка.

Українські большевики підпишуть берестейський мир!

БЕРЛЇН, 28. лютого. Іскрова депеша заповідає приїзд нової української делєґації. Се мають бути відпоручники українських большевиків, що також хотять підписати мировий договір з 9. лютого. Іскрова депеша містить просьбу о зарядження в цїли попертя їх подорожі до Берестя.

Конець федеративної ідеї.

Большевики витворили непрохідиму пропасть.

До „Vossische Ztg." подають з української сторони таке:

Нема зла, щоб на добре вийшло. Получений з терором і шалом нищеня похід чисторосійських банд попри зелїзнодорожні лїнії на Україні має той добрий наслідок, що навість більше федеративно й москвофільсько настроєні Українці переконали ся, що з Великоросією раз на завсїгди мусить ся зірвати. Російські большевики, з котрими в їх боротьбі проти українства злучили ся члени бувших „чорних сотень", піднесли історичну ненависть Українців до Москалів до найвисшої точки й остаточно викликали таку відразу до всего московського, що треба буде богато часу, щоби витворену пропасть якось закинути. Побратанє виглядає виключеним, бо страчено всю віру в російський нарід, який зовсїм так само, як під правлїнєм царя перед революцією і під правлїнєм лїберального кадета Львова, як також під соціялїстами Керенським і Ленїном по революції завсїгди виступав проти Українців і тих ріжнородних офіціяльних заступників в їх україножерним поступованю і зарядженях морально й чинно попирав. Се показали події липневих і жовтневих днів минулого року і лютневі дні сього року.

Російська делеґація в Берестю.

Без Троцького.

ВІДЕНЬ, 28 лютого (Ткб.) З Берестя доносять: Російська делєґація під проводом Сокольнїкова члена центральної ради робітничо-жовнірських рад приїхала нині по полудни. На вступних нарадах провідників делєґацій почвірного союза з Сокольнїковим постановлено, що мирові переговори зачинають на завтрішнім повнім засїданю о год. 11. рано.

Позазаконний стан в Австрії.

Вчера, себто 1-го марта, зачав ся в Австрії перший раз від скликаня парляменту в часї війни позаконний стан. Фінансові повновласти правительства скінчили ся з днем 28-го лютого. Від вчера робить правительство видатки на власну руку — без цїсарського розпорядку. Властиво австрійська держава не є управнена робити видатки, або стягати гроші, австрійські горожани не обовязані платити податків. Посли не мають ніякої правної претенсії до своїх дієт, урядники властиво правно не повинні діставати пенсий.

Такий стан може тревати очевидно лиш кілька день. По тім часї парлямент або додатково дасть правительству повновласть, або правительство Зайдлєра уступить та зробить місце иншому правительству, яке постараєть ся о більшість для буджету, або вкінци правительство Зайдлєра по завішеню нарад парляменту позволить собі на основі § 14 го на те, чого не хоче дозволити йому парлямент.

Ленїн проти Троцького.

ЛЬОНДОН. — З Петрограду доносять: Противенство між Ленїном а Троцьким заострюєсь. Ленїн бажав мира вже давно. Теперішні мирові переговори се дїло Ленїна. — Проти мира був тільки один большевик і його виключено з партії. Кажуть, що сим виключеним є якраз Троцький.

Понад двайцять мілїонів корон

виплатило дотепер Товариство взаїмник обезпеченъ „Днїстер" своїм членам за погорілі будинки й инші огневі шкоди. (4)

Голос Митрополита ґр. Шептицького в палатї панів.

„Lemberger Ztg" доносить так:

Митрополит ґр. Шептицький висказує свій жаль по тій причині, що в палатї панів Українці заступлені тільки трема членами. Для того мусить часто епископ забирати голос в чисто політичних справах (!). Питанє, чи мир з Українською Народною Републикою без свідомої (!) розвязки холмської справи взагалї булби можливий, се дотично довіря є найбільшого значіня. Коли на се питанє, мало би ся відповісти притакуючо, що булби можливий закид, що ґр. Чернін не зробив всього(!), щоби оминути опозиції сильної партії. Бесідникави ясно, що під иншими умовами не прийшлоби до мира. Він представляє оправдані претенсії Українців до холмської области і заявляє, що український мир означає надзвичайно щасливий оборот на цілім східнім фронтї. Він зближує до нас загальний мир. Також мир на західнім фронтї є сьогодня далеко імовірнїйший, як перед місяцем. Як католицький епископ витає бесідник всї стремлїня папи до спровадженя загального мира. З радістю і гордістю треба сконстатувати, що ніхто инший не бажає так з цїлого серця мира, як наш монарх.

Є се однак також щастєм для монархії, що цїсар знайшов в особі ґрафа Черніна найвідповіднїйшого мужа до переведеня своєї мирової думки. Міністер заграничних справ так глибоко поняв духа новітної світової історії і будучність держави та народів Австрії, що його треба назвати найбільшим дипльоматом.

Бесідник кінчить тим, що Українці ожидають, що їм вкінци буде дана можність під скиптром Габсбурської монархії вповні розвинути свою національну силу.

Житеве обезпечене і селяньство

(Під увагу сїльскій інтелїґенції)

Між особами, що заключають житеві обезпеченя, перед війною селян майже зовсїм не було. Одначе війна, яка взагалї внесла в село значні зміни, змінила в части і відношенє селяньства до житевого обезпеченя. По крайній мірі оден рід обезпеченъ остав звісний також нашому селяньству, а саме: Обезпеченє у воєнні позичці.

Коли таким чином житеве обезпеченє промостило собі шлях до нашого села, — як в інтересї нашого селяньства так і в інтересї загально національним лежить познакомити наше селяньство з ідеями і формами житевого обезпеченя у властивім розумінію, себто в цїли обезпеченя капіталу на всякі господарські потреби.

Тепер, коли село розпоряджає більшою сумою гроша, кождий кому лежить на серци добро нашого селяньства, повинен старати ся, щоб той гріш був уміщений як найкористнїйше. А відома річ, що житеве обезпеченє є одною з найкористнїйших форм уміщуваня і побільшуваня капіталу.

При сїм очевидно треба все мати також на увазі, щоби гріш одиниці, приносячи як найбільшу користь свому посїдачеви, приносив користь також загалови. Се стане ся тоді, коли кождий член українського народу буде складати свої ощадности тільки в українських фінансових інституціях.

Житеве обезпеченє як одна з найкористнїйших форм уміщуваня й побільшуваня капіталу, вповні відповідає інтересам одиниці і з свого погляду, можна єго селяньству як найгорячійше поручити.

Рівночасно ширенє ідеї житєвого обезпеченя відповідає також нашому загально — національному інтересови, бо в нас є своя власна національна інституція. яка має за цїль заспокоювати сю потребу господарського житя народу. Сею інституцією є Товариство обезпеченъ на житє і ренти „КАРПАТІЯ" у Львові (вул. Руска ч. 18).

Свою задачу на поли національного господарства зможе „Карпатія" сповнити тільки тоді, коли не тільки вся українська інтелїґенція, але також широкі маси українського селяньства будуть обезпечені в „Карпатії".

На жаль доси наша інтелїґенція не доцїнює значіня власного національного товариства обезпеченъ на житє й обезпечуєть ся все ще в великій мірі в чужих товариствах. Тимчасом товариство обезпеченъ на житє грає

в фінансовім житю суспільности велику ролю, стягаючи з суспільности в формі премій від обезпечень великі капітали, й обертаючи їх через льокацію в иньших фінансових інституціях на цїли національного господарства. З сього ясно, що коли Українець обезпечить ся на житє в чужім товаристві, то: его гріш буде обернений на цїли **чужого** національного господарства, скріпить чужу фінансову силу і тим самим ослабить фінансову силу українського народу. Иньшими словами: Кождий Українець, який обезпечує ся в чужім товаристві, дає чужинцям оруже проти власного народу.

Отже обовязок кождого Українця обезпечати ся на житє тільки в „Карпатії“. При тім треба все тямити, що ми нарід селянський, та що вся наша сила в тім, щоби на кождім поли згуртувати для осягненя національних цїлий як найширші круги селянства. Так і та задача нашого національного господарства, яку має виповнити „Карпатія“, буде виповнена як слїд тільки тоді, коли в „Карпатії“ будуть обезпечені як найширші селянські маси.

Се обовязок сїльської інтелїґенції, особливо сьвящеників і народних учителїв. поширити між нашим селяньством ідею житевого обезпеченя і довести єї до практичного здійсненя, вказуючи селянам як одну з найвигіднїйших форм уміщеня гроша й побільшеня його, через житєве обезпеченє в „Карпитії“.

Позір Угнівщина!

Свято мира і української державности зачнеть ся в Угнові в дни 3. марта с. р. о год. 10. рано Благодарственною Соборовою Службою Божою. Відтак манїфестаційний похід улицями міста і віче біля громадського дому. Вечером аматорське представленє. Просить ся Всеч. оо. Угнівщини і українську громаду взяти громадно участь. Комітет.

До манїфестаційного походу у Львові

в неділю дня 3. марта с. р. з нагоди свята мира і відродженя України являть ся Українцї Львова та поблизьких повітів без огляду на погоду найдальше о 11. год. перед пол. з народними відзнаками, прапорами і таблицями на площі св. Юра. Порядок уставки чвірками такий:

1) Народні, виділові, середні і т. п. школи та університитська молодіж зберуть ся на площи св. Юра від сторони політехніки до ул. Уейського — Міцкевича.

2) Селяни, сільські стоваришеня, передміщани, робітничі та ремісничі орґанїзації уставлять ся на пл. Юра від ул. Шептицьких по ул. Міцкевича.

3) Львівські товариства, мешканцї Львова, підурядники і урядники, краєві орґанїзації та духовеньство зберуть ся перед воротами св. Юра.

Для замісцевих, що сього дня ранше прибудуть на манїфестацію до Львова, приладжено на відпочинок комнати „Сокола III“ і школи ім. Б. Грінченка при ул. Городецькій ч. 95.

Активні та резервові офіцири-Українцї

без ріжницї військової ранґи (так само авдітори, лїкарі провіянтові оф. і однорічні охотники), що мають покінчений університет (з іспитами чи без)

схотять подати безпроволочно свої точні адреси з датами про вік, студії, літа і ранґу цивільної служби, літа, ранґу і придїл військової служби

на адресу:

Reichsratsabgeordneter Dr. Wladymyr Baczyńskyj Wien-Parlament.

Лист рекомандований!

НОВИНКИ

— **З тимчасової Ради міста.** На позавчерашнім засїданю оголошено склад всіх секцій. З українських членів належать: до I. секції (добродїйні справи) о. дир. Лежогубський, до II (фінансової) др Федак, до III. (будівельної) дир. Нагірний, до IV (санітарної) Онишкевич, до V. (шкільної) Громницький, до правничої комісії увійшов з Українців др Федак, а до комісії несталих мійських приходів дир. Нагірний.

— **Поклик до опамятаня!** „Gazeta Poranna“ приносить таку знамениту вістку: „Президія польського кола відбула нинї конференцію, на якій обсуджувано полїтичне положенє в розуміню рішаючих кругів варшавських. Як чути голос тих кругів закликає чинники відвічальні в австрійськім заборі — до поміркованя.“ Видно Поляки з королївства знають добре своїх галицьких землячків і хотять їх привести до опамятаня. Та чи вдасть ся?

— **Авдієнції Чехів і південних Славян без наслїдку.** Авдієнції провідників Чехів і південних Славян тревали досить довго. Провідники здали в своїх клюбах звіт з авдієнції — і в чеських і південно-славянських кругах заявляють, що положенє не змінило ся.

— **З львівської ратушевої ґалерії.** Пишуть нам з міста: При отвореню нової прибічної ради у Львові, в дни 19-го лютого сего року, пішов і я на ґалерію. Попередного дня відбувала ся в містї велика демонстрація і тому можна було сподїватись й на тім засїданю якоїсь манїфестації. І справді, зараз по формальнім отвореню засїданя забрав голос польський репрезентант і підніс в імени польских радних і польської людности міста протест проти „ґвалту і насильства, акі доврешено на Польщі в берестейськім договорі через віднятє „rdzennie polskich krajów“ Холщини, Підляша і др.“ За ним встав український заступник і зложив знов заяву в імени української людности, називаючи той договір, на основі історичних і етноґрафічних даних, актом історичної справедливости для українського народу. Обі заяви не здивували нїкого особливо, бож були тільки висловом взаїмних поглядів обох народностий. Замітне було хиба те, що озвав ся також український речник, якого вже від многих літ не допускали в міську раду. На сїм мало закінчитись перше засїданє.

Однак ненадійно забрав голос п. Ганкевич, український соціяліст, та в довшій промові, виголошеній з великим патосом, ударив сильно на берестейський мир, що довершив ся з поминенем нового клича „самоозначеня народів“ (себто без голосованя Холмчан), а далї бив на тайну дипльоматію і на мілїтаризм осередних держав, котрі йдуть війною проти Росії, мимо того, що там упав вже царат і запанувала революція. Признаючи біль польського народу задля відірваня холмської землї, натякнув він лиш незначно і півголосом, що подібний біль відчували також австрійські Українцї, коли про їх долю рішано без їх запитаня. Але сей натяк зробив лиш дуже незамітно, не згадуючи, хто і як хотів се учинити, так що воно не звернуло нічиєї уваги. Взагалї головне вістрє в промові п. Ганкевича йшло проти берестейського мира і прилученя холмської землї до України і відповідало якраз баженям польської сторони, котра й нагороджувала його частими і густими оплесками. За те зробила та мова на присутних Українцях дуже прикре враженє.

В своїй бесїдї зазначував п. Ганкевич многократно, що говорить як соціяліст і український патріот — хоч й додав, що він передше не претендував на імя українського патріота. Однак річево беручи, не явив ся в своїх виводах нї соціялїстом, нї українським патріотом.

Не явив ся соціялїстом. Бо як соціялїст повинен був, витикаючи берестейському мирови недоповненє принципу самоозначеня народів в холмській землї (хоч те діло має бути ще доконане), виткнути консеквентно — і то ясно і виразно — також польській сторонї насильства її довершувані на укр. народі як в Галичинї, так і Холмщинї.

Він повинен був з цілим натиском піднести як наміряли Поляки недавно проти нашої волї анектувати східну Галичину до Польщі, і чого допускають ся на нас від р. 1915 в Холмщинї, а навіть на Волини: як ввели там безглядну польську адмінїстрацію, усунули цілковито українську мову, заложили по українських селах безчисленні польські школи і заборонили в них українській дітворі навіть говорити по українськи, як висилаючи туди маси ріжнородних своїх діячів не допустили нї одного уніятского священика з Галичини (хоч многий нарід домагав ся їх), щоби не дай Боже не збудилось в тамошнім народї враз з унією яке національне українське почуванє, — словом як ужили всїх драконьских средників, щоби там всяке українське житє здавити. Се повинен п. Ганкевич тим більше учинити, що коли наші закордонні земляки (і то соціяльні демократи і соціяльні революціонери) займаючи холмску землю на основі етноґрафічних даних полишили ще людности право самоозначеня, то Поляки викинули рішучо сю засаду з своєї проґрами і жадають імперативного прилученя наших земель, лиш на тїй підставі, що вони колись там належали до польської держави! Однак п. Ганкевич лишив Поляків і всї їх насильства в спокою, а вдарив на Україну і на берестейський мир, що не доповнили ще формальности!

А що вже говорити про его український патріотизм? Чи може називатись патріотом той, що обурюєсь на признанє споконвічних українських земель Українї, — що з презрінем відкинув в своїй промові історичні і етноґрафічні мотиви, зазначені в заяві українських членів прибічної ради, та злучив ся з противниками свого народа? П. Ганкевич був би лїпше зробив, коли-б був зовсїм не рушив свого патріотизму, а лишив ся на своїм давнім становищи, коли то він не претендував на се красне імя.

Слухаючи бесїди п. Ганкевича в ратуши, я пригадав собі давних Савчинських, Черкавських, Зибликевичів, Баревичів і др. з перед 50 років. І коли наші посли ставали тоді горячо за права свого народу, мали тамті ізверги лице виступати в соймі і парляментї як репрезентанти українського народу і заперечувати рацію правдивим його речникам. Се були люди „gente Rutheni, natione Poloni“. Однак весь світ і український нарід видів в них лиш відступників, а про Зибликевича зложено у нас ще пісоньку: „Зибликевич ганьба встид, з тебе буде єще жид“! І з пятном відступників лишили ся вони й досї. Ми думали, що той тип Рутенців вигас вже безповоротно; але видко, доки не доступимо на своїй землї повник прав, доти буде у нас сей бурян пленьтатись.

Воно прикро, що в так великий час, коли рішаєсь доля народу, коли Поляки всїх партій ідуть солїдарно і не огладаючись на ніякі принципи, на насильний забір українських земель, можуть находитись у нас одиниці, котрі під марним позором йдуть нашим ворогам на руку. — Львівський.

— **Митрополит у Відни.** Митрополит граф Шептицький прибув до Відня, щоби взяти участь в засїданях палати панів.

— **Іменованя.** Мінїстер публичних робіт іменував інжинерів Віктора Лучкова та Володимира Шустера старшими комісарами будівництви.

— **З Стрия** пишуть, що там помер в минувшім місяци Николай Покінський, бувший староста в Рудках і Городку. Син священика і ученик української ґімназії сповнив в полїтичній карієрі дословно слова Шевченка: „Гірш Ляха власні дїти її роспинають“. Однак ласка панська скоро минає і покійнии опинив ся перед часом на пенсії. Послїдні роки проживав тут звичайною долею таких людий: відкинений від своїх, тай полишений від чужих.

— **Всяких інформацій в справі запису і студій на висшій земельний школї у Віднї,** удїї яє: Кружок „Земля“, Wien XVIII., Hochschule für Bodenkultur.

— **Литва королївством?** „Berl. Tagebl.“ доносить, що в Берлїні йдуть переговори, щоби на литовськім тронї посадити князя Фрідріха Христіяна, другого сина саксонського короля Фрідріха Августа.

— **Вистава в користь інвалїдів У. С. С.** „Гурток української молоді“ в Тернополї з нагоди Берестейського мира устроїв дня 17. II. 1918 р. виставу і равт в користь інвалїдів У. С. С. В склад вистави увійшли 3 одноактні комедії: „Освідчини“ — Чехова, „На перші гулї“ — Васильченка і „Жартівниця“ — М. Альбіковського. Загального приходу з вистави і з равту було 776 кор. 50 с., а розходу 310 кор. 16 с. Чистий прихід в сумі 466 кор. 34 с. пересилаєть ся на інвалїдів У. С. С.

— **В справі державних підмог для воєєних сиріт.** Рескриптом з 29. січня 1918. ч. 521 Б. П. В. повідомляє нас ц. к. Намісництво додатково, що також такі дїти мають право до державного сирітського причинку, котрих родичі, зглядно одно з них, згинуло насильною смертю; отже того рода сироти, зглядно пів-

сироти, будемо на будуче поміщувати в квартальних виказах в цїли надїленя їх підмогою.

Хто з львівської архієпархії не прислав нам ще виказу сиріт, зволить зробити се безпроволочно.

При сїй нагоді пригадуємо ще раз, що державну підмогу признає ц. к. Міністерство внутрішних справ тільки таким сиротам, які не скінчили ще 14 року житя.

За „Український епархіяльний Комітет опіки над воєнними сиротати“ у Львові, ул. Домініканська 11. — о. В Лициняк.

— **Спілка годівельників дробу.** Заходом Краєвого Союза Молоч в Стрию, відбули ся дня 21. лютого с. р. основуючі збори Спілки Годівельників дробу в Стрию. Делегат Краєвого Союза Молоч. Інструктор годівлї дробу Вп. Грабець згадав про значінє спільництва, про цїль і хосен із заложеня такої Спілки, та пояснив статут. На збори явило ся численне Вс. Духовеньство і селяни Стрийщини — місцеві інтелігенти та міщами.

Поклик Союза Молоч. не пішов на марне, бо на його зазив закладають усї доколичні повіти Спілки годівельників дробу, а надїятись треба, що і прочі повіти не останўть позаду, та ідучи за покликом Союза приступлять до заложеня таких Спілок у себе.

ОПОВІСТКИ.

Субота, 2-го марта 1918.

Нинї: 2. марта: греко-кат: Теодора, римо-кат. Сімплїпія.

Завтра: 3-го марта: греко-кат Н. о бл. Синї, римо-кат. Н Глуха.

| **В часї свята мира і української державности збирайте датки на Народний фонд.** Зібрані датки належить переслати до Краєвого Союза Кредитового у Львові Ринок ч. 10., ч. вкл. кн. 5000.

| Дня 3 марта 1918 в недїлю обходять Українцї Теребовельского повіта свято мира і Української державности. — Комітет.

| Для звеличеня народнього свята мира і відродженя України відбудеть ся в недїлю дня 3. марта с. р. о год. 6. вечером Концерт в читальнї Просвіти стрийського передмістя вул. Длугоша ч. 17.

| З тов. „Бандурист“. Проба хору до концерту свята Укр. Народної Републики відбудеть ся в пятницю дня 1. марта о год. 6½ веч. в малій салї сов. ім. Лисенка. В. Бандрівський.

| „Дирекція приватної української гімназії з правом прилюдности в Долинї, подає отсим до відома, що наука на приготовних курсах до гімназії і учительського семинаря починає ся в понедїлок д. 4. марта б. р.“ 3—3

| Репертуар Українського Нар. Театру Т-ва „Бесїда“ у Львові під дирекцією К. Рубчакової саля „Т-ва ім. М. Лисенка“ при вул. Шашкевича ч. 5. В недїлю, дня 3. марта 1918 р. з нагоди всенародного свята мира і української державности дві святочні вистави о год. 3. по пол. „Невольник“ істор. драма на 5 дій М. Кропивницького о год. 7. веч. „Маруся з Богуслава“ Істор. драма на 4 дїї з прольогом М. Старицького. Білети скорше можна дістати в „Народній Торговли“, а в день представленя при касї театру від год. 2. по пол. 2—2

| Укр. Народний Театр тов. „Бесїда“ у Львові, під дирекцією К. Рубчакової. Дня 5-го лютого 1918 р. виставить театр в Коломиї народну оперетку на 3 дїї Кропивницького „12 дочок на відданю“. Саля „Каси Ощадности“. Білети раньше можна набути в „Нар. Торг.“

Дня 6-го лютого виставить театр в Станиславові народну оперетку І. Котляревського „Наталка Полтавка“. — Дня 7 го лютого оперетка на 3 дїї Кропивницького „12 дочок на відданю“. Саля ім. Монюшки. Білети раньше можна набути в Укр. Книгарнї. 2—3

Просимо Впов.

передплатників нашої часописи о ласкаве вирівнанє залеглостий і надіслане передплати, бо з днем 10. марта с. р. будемо змушені здержати безусловно висилку „Українського Слова“ всїм, хто до сего речинця не вирівнає залеглостий і не пришле передплати.

Українцї і Українки!

Святкуймо всї всенародне українське свято в недїлю дна 3 марта с. р. В повітових містах нехай того дня являть ся всї наші селяни і селянки! Нехай в манїфестації того дня не бракне нікого з нас! Покажім світови, що Східна Галичина се український край! У Львові нехай являть ся тоді ви наші селяни і селянки з цїлого львівського повіту! Приготовляймо і організуймо наші селянські маси до сего свята!

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Дентистичне заведене

Д-ра Олександра Барвінського

при вул. Сикстуської ч. 17.

Виймоване зубів без болю і пльомбоване. Штучні зуби в кавчуку, золоті і плятині. Пацієнтів в провінції залагоджуєть ся в найкоротшім часі.

Адвокат Краєвий

Др. Роман Перфецький

отворив адвокацьку канцелярию Львів, ул Сикстуска 43 „б“ 15—30

Оголошення.

Кілька жіночих сил до манїпуляційної роботи приймемо зараз на 2 до 3 місяцї. Краєвий Союз господарських спілок, Львів вул. Зіморовича ч. 20. 1—2

Панну вправну в писаню на машинї приймемо зараз. Вимагане знанє української стенографії. „Краєвий Союз господарських спілок у Львові вул Зіморовича ч. 20. 1—2.

20 корон жертвую тому, хто менї подасть сейчас місце, цїну і скількість **ГОНТІВ** до покритя 300 m квадратових даху.

о. Володимир Стернюк в Пустомитах. 1—3

Пошукую лекції на селї, найрадше з кляс нормальних, або з нижших кляс гімназіальних. Ласкаві зголошеня до Адміністрації „Українського Слова“ під „Інвалід“. 4—4

Оженить ся старий учитель управляючий літ середних, кавалер, лагідної вдачі майна 20000 К з учителькою милого виду, лагідної вдачі або панною виобразованою до 40 літ.

Рішучі зголошеня фотографія неаномінові без пересудів не для забави слати посередно до о. Павла Стефана Процько в Лобозви пп. Устрики долїшні безпосередно: Омель Гоздава тамже. 2—2

Ц. к Намісництво Централя краєва для господарчої відбудови Галичини потребує належито укваліфікованих сил технічних в Централї і для Експозитур будівляних передовсім у всхідних части краю.

Рефлєктанти на ті посади зволять вносити подання до президії ц. к. Намісництва Ц. В. Г. в Кракові заосмотрені в докази уздібненя з свідоцтво фахових студій, свідоцтво заводової практики, доказ відношеня до служби військової і свідоцтво бездоганного захованя видане ц. к. Староством, в окрузї которого петент в послїднім часі перебував або ц. к Дирекції Поліції у Львові або в Кракові

Умови принятя будуть залежні від квалїфікацій теоретичних і практичних. 2—3

Хлопця до послуги в бюрі приймє сейчас Адмінїстрація „Українського Слова“ ул. Руська ч. 3, II. пов.

Знаменита дубельтівка (Гамерлесівна) оказійно до продання. Відомість в адм. „Укр. Слова“.

Загальні збори

Филії „Просвіти“ в Тернополи

відбудуть ся в понедїлок дня 25. марта 1918 р. в комнаті „Сільського господаря“, ул. 3. мая, дім Нар. Торговлї в Тернополи о год. 10. рано з таким порядком нарад:

1. Отворенє зборів.
2. Відчитанє протоколу з попередних Зборів.
3. Звіт уступаючого Виділу і контрольної комісії.
4. Вибір голови, 6 членів Виділу і 3. заступників.
5. Вибір 3 членів контрольної комісії.
6. Означенє висоти додаткових оплат на потреби Филії.
7. Внесеня і запитаня.

Права участи в сих зборах мають:

1) Члени Просвіти, замешкалі в окрузї Филії

2) відпоручники Читалень Просвіти, вибрані по мисли § 46 б статута, які легітимують ся відповідними письмами.

Тому взиває ся всї Читальнї Просвіти, щоби, коли сего до сеї пори не зроблено, негайно відбули свої Загальні збори і перевели вибір відпоручників на Загальні збори Филії, а відпис протоколу з сих зборів переслали Филії.

За Виділ Филії „Просвіти“ в Тернополи:

Іван Боднар, голова. — о. Микола Винницькой, секретар. 1—4

Нова книжка:

„Техніка у світовій війнї“

Популярний опис ріжних воєнних знарядів сухопутних та морських. Написав Юрий Левицький.

Богато світлин і рисунків.

В книжці говорить ся між иншими про, динаміт, екразит, пушки, гавбиці, моздїри, кріс панцирні потяги, кораблї, кружляки, дрднонти, підводний човен, бездротний телеграф, турбіни, мотори, торпеди.

Цїна К 2·60., на порто звичайне треба 10 сот. на поручене 40 сот. Висилає лиш за готівку наперед прислану: Канцелярія Тов „Просьвіта“ Львів, Ринок ч. 10.

На памятку

заключеня з Україною мира!

Фотографії української мирової делегації можна набути

в **Книгарнї тов. Шевченка по цїнї 4 К і 2·50 К.**

Важне для виселенців!

Які підмоги можуть одержати виселенці від правительства і як старати ся о зворот коштів удержаня виселенців подає точні інформації і вказівки книжка: Чого мають право домагати ся виселенці від держави на основі найновійших законів і розпорядків, зладив Володимир Целевич, а видало Краєве Товариство господарське „Сільський Господар“ у Львові ул. Зіморовича ч. 20. Цїна К 1.

Замовляти

„Сільським Господари“ і Книгарни Науков. Тов. ім. Шевченка у Львові.

Взори прошень о зворот коштів удержаня по цїнї 20 сот. за примірник на складї в „Сільськім Господари“. 3—3

Сейчас Користайте

Належить замовити

золї до чобіт

пара за 4 Короні тревалі і не до сходженя. Поки запас старчить висилає за посліплатою Християньська Торговля Східних товорів „Ідеал“ Сковатин.

Якo міру належить викроїти паперову форму чобота. 2—5

Видає і відвічає за ред.: Др. Сидір Голубович. — Друкарня Ставропігійського Інститута під управою Ю. Сидорака.